

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Moet kunnen!

Berwers, B.

Citation

Berwers, B. (1988). Moet kunnen!. *Bestuurskundige Berichten*, 3(2), 12. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233123>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233123>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

In het februari-nummer van 'Bestuur' gaat de eindredacteur van het blad, mr.P.F. van Oosten de Boer, in op de verloedering van het Nederlandse taalgebruik. Aan de hand van een aantal aardige voorbeelden tracht 'vOdB', zoals het redactioneel volstrekt overbodig doch zéér turbo is ondertekend, de lezer een beeld te geven van de, ook in kringen van het openbaar bestuur, oprukkende "taalinflatie".

Een dergelijk betoog blijft je, in ieder geval tijdens het lezen van het betreffende 'Bestuur'-nummer, bij. En reeds bij voorbaat likkebaardend ga je vervolgens aan de slag: eens kijken hoe 'Bestuur' het er zelf van afbrengt. Want het is prima hoor, zo'n redactioneel, maar overál ligt de taalverloedering op de loer. Dus zal dat in het maandblad voor (hoe vindt u deze:) "overheidskunde" ook wel het geval zal zijn, was mijn vermoeden. En ja hoor!

Zo tovert J.B. Steverlynck in zijn Nieuw-Zeeland-verhaal, in datzelfde februari-nummer, een aantal volzinnen uit de hoed waarbij de tranen in de ogen schieten. Om een voorbeeld te geven: "Gezien het middelenbeslag door de openbare sector: 25% van het G.D.P., was het evident dat een efficiëntere aanwending van deze middelen een belangrijke impact zou hebben op de groei en algemene toestand van de economie." Enne... "De regering is ervan overtuigd dat deze commerciële druk op termijn belangrijke financiële besparingen voor de overheid zal inhouden(...)". Voorts heeft hij het over "het geven van 'incentives'" (wanneer zullen de aanhalingstekens verdwijnen?), en "responsabilisering" mag dan geschikt zijn als substituuat voor "zelfbeheer", aan degene die er verantwoordelijk voor is doe ik deze zomer niet de groeten.

En je blijft lachen met Steverlynck. "De 'markt-activiteit' verwijzen naar de overheidsondernemingen of 'State-owned enterprises', die goederen en diensten leveren op commerciële basis."

Dat méént hij toch niet? Of was de zetter toe aan een kop koffie? Komisch is ook: "De doorlichting is zeer grondig gebeurd", zeker in het licht van Van Oosten de Boer's constatering dat "gebeuren" thuishoort in de categorie "taalgemakzucht". Zo, mijnheer Steverlynck, daar kunt u het mee doen.

Maar niet slechts Steverlynck treft de blaam. Het door mevrouw Wijzenbroek in dezelfde editie van 'Bestuur' gehanteerde "huns inziens" verdient mijns inziens ook niet echt een schoonheidsprijs.

Lof komt toe aan Van Oosten de Boer; hij schenkt aandacht aan een ontwikkeling waar niet veel mensen van wakker lijken te liggen. Maar het kan natuurlijk geen kwaad tevens de hand in eigen boezem te steken. Getuige het voorafgaande laat de eindredacteur van 'Bestuur' namelijk af en toe een steekje vallen •

-Mr.P.F. van Oosten de Boer, "Het bestuur en haar taal", in 'Bestuur', jrg. 7, nr. 2, februari 1988.

-Dr.J.B. Steverlynck, "Privatisering en responsabilisering", idem.

-Mw.Mr.W.J. Wijzenbroek, "Kunnen gemeenten zelfstandig buitenlands beleid voeren?" idem.

Jazzcafé *the Duke*
Oude Singel 2
Leiden 071 - 121972

Elke dag live jazz

Impresariaat - Bemiddeling voor orkesten.

De Landelijke Bestuurskunde Dag ligt alweer enkele maanden achter ons. Toch vinden wij dit medium bij uitstek geschikt om de organisatoren van deze dag te complimenteren met de onovertreffelijke presentatie van de LBD. Met veel genoegen hebben wij dan ook enige pagina's ingeruimd voor een impressie van het gebeuren door de redactie. Voor een uitgebreide inhoudelijke weergave verwijzen wij naar het officiële verslag.

FILOSOFIE

Hans Steensma

Nieuwsgierig gemaakt door de inleiding van filosoof Salman, bezocht een aanzienlijk deel van de aanwezigen op de L.B.D. de forumdiscussie over de filosofie van de bestuurskunde. Nieuwsgierig naar een modeverschijnsel of uit verlangen naar een verlossende(of: verklarende, H.S.) legitimatie van het (be)studerend van bestuurskunde.

Voorzitter van het forum is de heer Salman. Om te beginnen wil hij graag de reacties peilen van de overige forumleden op het 'wat-en-hoe' van de bestuurskundige filosofie.

Van Vught bijt de spits af met een onderscheid in bestuurskunde als verklarende empirische wetenschap en als prescriptieve activiteit. Enerzijds geeft de bestuurskunde de principes weer van 'waarom de dingen zijn zoals ze zijn', anderzijds beoogt de bestuurskunde middels theorievorming de inhoud van bestuurskundig handelen vast te leggen.

Met het noemen van deze algemeen wetenschapsfilosofische uitgangspunten zet van Vught de toon voor het verder verloop van de forumdiscussie.

Van Braam ontkent(!) vervolgens het bestaansrecht van de term 'bestuurskundige filosofie' en stelt het probleem als een wetenschapsfilosofisch kennis-probleem. Hij maakt een onderscheid tussen de wetenschappelijke activiteit van kennisverwerving en de niet-wetenschappelijke activiteit van kennistoepassing.

Als daarop Rosenthal nog de nodige sceptis toont en waarschuwt voor filosofisch 'navelstaren' vervliegt elke hoop op een zuiver filosofisch dispuut. De vraag is waarom nu juist

Salman niet de gelegenheid krijgt zijn heldere inleiding toe te lichten. Op het verkeerde been gezet door van Braam c.s. volstaat tenslotte in eerste termijn de bestuurskundig filosoof (n.b.) Rutgers met (slechts) een onderscheid tussen kennisintegratie en kennis-toepassing.

Welnu, een vriendelijk grijnzende voorzitter stelt genoegzaam vast dat zijn eerste vraag alvast niet geheel begrepen is. Zo gaat dat nu eenmaal in forumdiscussies zonder strenge sturing. Gelukkig staan er stellingen op papier. Deze zouden de discussie in de goede richting kunnen sturen. Helaas moedigt de eerste stelling niet aan om het over bestuurskundige filosofie te hebben. Daarom blijft de discussie steken in uiteenzettingen over de algemene theoretische uitgangspunten. Is dat nu bestuurskundige filosofie?

"De waarheid an sich bestaat niet", Rutgers.

"Wie heeft de wijsheid in pacht?", Rosenthal.

"De werkelijkheid is niet te vatten", van Braam.

Bevreesd om studentonvriendelijk te hoog te grijpen dreigt de discussie te verzanden in het verkondigen van wetenschapsfilosofische waarheden als een